

ЗА РУКИ ВЗЯВШИСЬ, ДАЛІ - У МАЙБУТНЄ!

Роки все швидше пролітають мимо мене,
Щораз на плечі вішають тяжкий вантаж,
Тягар до низу гне під свист років шалений,
Та й разом приплюсовують сімейний стаж.

Скопився на сьогодні він такий великий,
Що пальців на руках і на ногах в обох
Не вистачить, бо в шлюбі скоро вже піввіку,
А там і Золоте весілля буде, як дасть Бог.

Та я з тобою, мила, жити не стомився,
Нехай роки для нас летять ще знов і знов,
Якби можливим стало, радо б опинився
В найщасливіші дні, коли тебе знайшов.

І ніжний аметист і пізні хризантеми –
Тепер пригадуються нам у теплототі,
Все не опишеш ні в романі, ні в поемі,
Бо часом і роки були в нас не прості...

Нас із тобою не лякали ні незгоди,
Ні труднощі й хвороби, що пережили,
Ці сорок вісім років, наче в нагороду,
Сьогодні нам з тобою свято принесли.

Давай, за руки взявшись, йти і йти в майбутнє,

До старості глибокої і забуття,
Нехай із нами завжди буде незабутнє
Все неповторне, разом пройдене життя!

Дата написання вірша: 2021-10-10